

Lielvārdes Sv. Krusta paaugstināšanas Romas katoļu draudzes izdevums

Atceroties tikšanos ar Viņa Svētību pāvestu Francisku Svētājā Misē Aglonā

Ar lielu cieņu pret gaidāmo tikšanos ar Viņa Svētību pāvestu Francisku agrā 24. septembra rītā kopā ar draugiem devos uz savu mīļo dzimto novadu Latgali-Marijas zemi. Dvēsele juta lielu pacilātību, sirds - prieku. Lai gan brīžiem līņāja lietus, noskaņojums mums bija ļoti saulains. Un kā gan nu nē! Diez, vai savā mūžā šeit, Dzimtenē, vēlreiz būs lemts saņemt svētību no mūsu Romas katoļu Baznīcas galvas.

Kad ieradāmies Aglonā, piestājām pie Ciriša ezera; līdz bazilikai bija vien daži simti metru. Jau auto stāvvietā bijām patīkami pārsteigti par labo organizētību mašīnu novietošanā, uzraugu un kārtības sargu smaidiem - ļoti, ļoti daudzu cilvēku smaidiem un savstarpējo labestību vienam pret otru.

Ātri vien nonācām bazilikas sakrālajā laukumā, kur bija jau sapulcējušies visu paaudžu tūkstoši ticīgo. Redzējām, ka šeit neesam vien latvieši, bet arī citu tautību cilvēki. Tātad - Dievmāte mūs tuvināja. Šī atziņa sirdī radīja sajūsmu - pasaulē mēs esam daudzi - katoļticīgie. Saņēmām Sv. Mises norises apraksta prospektiņus un karodziņus, ar ko sveicināt pāvestu. Acis priecēja elegantā, atturīgās krāsās gaumīgi veidotā ziedu vītne, kas rotāja baznīcas ārējo altāri. Viss bija sagatavots augstā viesu uzņemšanai; laukumā virmoja laimīga, satraucoša, bet klusināta gaidīšanas gaisotne.

Cilvēki lūdzās, rokās bija Rožukroņi, lūgšanu grāmatas. Tika parādīta izziņoša dokumentāla filma par Aglonas Sv. Marijas svētglesni. Paldies organizatoriem par šo iespēju! Un tad pēc pl. 13 ļaužu pūlis pierima, iestājās klusums, cilvēki metās ceļos, jo svinīgi no baznīcas tika iznesta baltiem ziediem rotātā Aglonas Dievmātes svētglesna. Ikviens, kas šo notikumu piedzīvoja, zina, kāds dievišķs pacēlums mūs pārņēma. Klātesošo ticība, pateicība, laimes sajūta noteikti pacēlās debesīs Dievam, Dievmātei par godu. Jutāmies vienota, ticīga tauta. Katrs Dievmātei kaut ko lūdza, bet varu galvot, ka tā bija lūgšana par Dzimteni, tautu, ģimeni. Dievmātes svētglesna palika klātesoša Sv. Mises laikā. Ar lielu pietāti tai godu atdeva arī pāvests. Visu šo laiku (kā atceramies), kad vien uzspīdēja saulīte, Dievmāte laistījās vienā zeltā. Noteikti saules stari, šī debesu zīme šajā lietainajā dienā, bija apliecinājums tam, ka Dievmāte ir kopā ar mums - viņas bērniem. Paldies par to! Tas mums nozīmēja visu - mēs esam Dieva bērni.

Sekoja vienotas, spēcīgas sirdslūgšanas - Rožukroņa lūgšanas un Vissvētās Jaunavas Marijas litānija.

Debesīs parādījās vairāki helikopteri. Sapratām, ka drīz vien ieradīsies arī mūsu gaidītais viesis - Svētais tēvs. Un tad jau arī šurp lidoja mazs, gaišs helikopters, saules staros mirdzēja pāvesta Franciska baltais tērps. Laukumu pārņēma sajūsmas saucieni, mājām mūs no augšas sveicošajam pāvestam ar karodziņiem, cilvēkiem acīs mirdzēja prieka asaras! Mūsu tauta smaidīja - no maza līdz sirmam! Nu latvju zeme un tās tauta atkal pēc 25 gadiem tika svētīta ar Svētā tēva klātbūtni!

Drīz vien pāvests savā papamobilī brauca pa sakrālā laukuma ejām. Gavilēm nemitējoties, sveicināja mūs.

Sākās Sv. Mises. Ar lielu ticību, cerību un mīlestību tajā piedalījās ikviens kristietis. Apzinājāmies, ka Dievs mums ir piešķīris lielu žēlastību, satiekot un saņemot svētību no Sava vietnieka zemes virsū.

Mani uzrunāja pāvesta teiktais, ka mums, Marijas zemes ļaudīm, jāņem piemērs no Dievmātes attieksmē pret atraidītajiem un cietējiem. Jāpieņem citus tādus, kādi tie ir. Ļoti vērā ņemams mūsdienu laikmeta notiekošajā bija atgādinājums uzticēties universālajai brālībai.

No vispārējo ticīgo lūgšanām atmiņā palika izteiksmīgā, emocionālā Olgas Dreģes lūgšana un jo sevišķi latgaliski norunātā mūsu novadnieka J. Streiča lūgšana. Spēcīgu emocionālu pārdzīvojumu manī atstāja lūgšana par mūsu kritušajiem vectēviem, tēviem - Latvijas patriotiem - brīvības cīņās un karos.

Ikviens kopā ar Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskapu Jāni Buli sirdī un domās pateicāmies pāvestam Franciskam par Sv. Mises vadīšanu, svētību Latvijai un tās tautai, par lielā goda parādīšanu.

Tauta aktīvi piedalījās Misē - gan lūdzoties, gan kopā dziedot ar lielisko Aglonas bazilikas kori. Noliektām galvām, ar mieru dvēselēs un lielu Dievticību saņēmām pāvesta svētību.

Tā 2018. gada 24. septembris mums - Latvijas katoļticīgajiem - kļuva svētīga, neaizmirstama diena visam mūžam. Tā kļuva par dienu, kad dvēseles, sirdis cēlās uz augšu debesīs, kad radās apziņa, ka ir piedots. Paldies Tev, Dievs, par doto iespēju piedzīvot mūsu šīs zemes dzīvē šo svētīgo notikumu!

Pāvestam vēlam Dieva žēlastību vēl ilgus dzīves gadus nest Labo Vēsti cilvēkiem uz zemes.

Silvija Raga

Pāvests Francisks Aglonā

24. septembris bija lielu žēlastību diena mūsu Latvijai – Māras Zemei un tautai – mēs devāmies uz Aglonu satikt pāvestu Francisku. Laika apstākļi mūs nelutināja. Bet tās stundas, ko pavadījām gaidot, paskrēja ātri. Daudzas lūgšanas mūs sagatavoja šim neaizmirstamajam notikumam. Un tad sakrālajā laukumā procesijā tika iznesta Aglonas Dievmātes svētglezna. Tā mūsu Māte iznāca sasveicināties un svētīt mūs visus. Viņa iznāca sagaidīt savu Dēlu...

Kad ieradās pāvests, uz brīdi uzspīdēja saule un apžāvēja mūsu salijušās drēbes. Svēto tēvu redzēt tik tuvu ir liela laime; no viņa izstāro tāds miers... Taču šo sajūtu nevar aprakstīt un pastāstīt – tas ir jājūt ar sirdi. Prieks un emocijas cilvēku sejās to parādīja. Man likās, ka pāvesta Franciska vadītā Svētā Mise pagāja ļoti ātri. Pāvesta teikto sprediķi klausījos uzmanīgi, bet viņa vārdi man it kā paslīdēja garām; es laikam biju “debesu noskaņās”. Un pāvests jau svētīja tautu, un Mise bija beigusies.

Tikpat priecīgi abi ar vīru Aivaru bijām, lielajā cilvēku pulī ieraugot mūsu prāvestu Andri, un mājām viņam, tāpat kā pāvestam Franciskam! Dodoties projām no laukuma, vairākas reizes apstājos, lai vēl paraudzītos uz mūsu Dievmāti. Gaidot pāvesta Franciska vizīti, es skaitīju lūgšanas un lūdzos par Svēto tēvu.

Lilīta un Aivars Ieleja

Deviņas rozes mātei

Deviņas rozes dāvāšu tev,

Lai ziedu maigums skumjas prom dzen.

Pirmā – par to, ka piedzimi zemē,

Kur Latgales pakalni dziļi ezeru acīs raugās.

Otrā – par to, ka sakostiem zobiem

Dzīvoji zemē, kur dārzos baltā Marijas puķe zied.

Trešā – par to, ka slēgtām lūpām

Ar Dievu sirdī mīlēji zemē šai.

Ceturta – par knauķi, kas brunču malā ķērās,

Mātes mīlestību nedalītu lūgdams.

Piektā – viskošākā, ka Dievu nepazaudēji

Naida, skaudības un nodevības jūrā.

Sestā – par darbu, svešu bērnu dzīvēm,

Ar prātu un sirdi pacietīgi veidotām.

Sepītā – par tautasdziesmu, ko goda drānās tērpi,

No tumšas aizkrāsnes kā princesi izvedi.

Astotā – par to, ka nenodevi,

Nepameti mani, krustā sistu.

Devītā – par to, ka vienkārši esi

Ar Latgales ezeru dzidrumu acīs.

*Ritas Bobkovas veltījums māmiņai Janīnai
90 gadu jubilejā*

Dievs, svētī Latviju!

24. septembra rīts uzausa nomācies, rudenīgs, ar lietu un vēju. Agri no rīta mūsu draudzes brāļi un māsas, kuriem bija vēlme tikties ar mūsu augsto ganu pāvestu Francisku, ar autobusu devās ceļā. Mūsu draudzes prāvests Andris deva svētību un pavadīja ar lūgšanu mūs ceļojumā. Pateicoties mūsu kora meitenēm, kuras vadīja mūsu lūgšanas, mēs priecīgi par gaidāmo tikšanos ar

pāvestu un mūsu Māras zemes Karalieni nemanot sasniedzām Aglonu. Gribu pateikties Kungam, ka Aglona mūs uzņēma laipni, viss bija labi noorganizēts. Nebija jāstāv garajās rindās, lai nokļūtu sakrālajā laukumā. Ne par velti ir tāds teiciens: cilvēks domā, Dievs dara. Arī šoreiz no solītā lietūs un vētras bija tikai tāda maza rasa, jo Dievmāmiņa parūpējās par saviem bērniem, lai tie neizmirktu un nenosaltu. Brīdī, kad Dievmātes brīnumainā svētbilde tika nesta pie tautas, pat mākoņi pašķīrās un uzspīdēja saulīte. Daudziem acīs sariesās prieka asaras. Nemaz nejutām, kā pagāja tās piecas stundas, kad sagaidījām pāvestu. Kad pāvests Francisks savā baltajā “papamobili” iebrauca sakrālajā laukumā, sirdīs ielija tāds siltums un prieks, ko nevar vārdos izteikt. Braucot pa laukumu, pāvests ar paceltu roku svētīja tautu, un mūsu acis sastapās.

Gribas teikt sirsnīgu pateicību pāvestam Franciskam, ka viņš atrada laiku un vēlmi apmeklēt mūsu zemi un lūgties par mums. Vēlam viņam stipru veselību un izturību vēl daudzus gadus ar žēlsirdību un pazemību vadīt svēto Kristus Baznīcu.

Antoņina Ratnieks

Tikāmies ar pāvestu Aglonā

Šī vizīte bija notikums, kuru gaidīja lielā vienotībā visa Baltija. Man bija prieks, ka manas krustmeitas Silvijas adītās zeķes tika izraudzītas dāvanai pāvestam, ka māsas mazdēli bija apsardzē un dziedāja korī.

Aglona mūs sagaidīja lietaina, bet gaišie ekrāni uz sakrālā laukuma rādīja pāvesta uzņemšanu Rīgā. Izejot caur kontroli, visi saņēmām karodziņus un sv. Mises programmu. Mariāņu tēvs Benedikts (pr. Rinalds Stankevičs) vadīja lūgšanas sakrālajā laukumā un atraktīvi ar sirsnīgu humoru izskaidroja arī notikumu secību. Viņš bija arī organizējis filmas uzņemšanu par svētgleznas vēsturi un tās kronēšanu pirms trīssimt gadiem. Aizkustinājuma asaras bira, kad Dievmāmiņas gleznu ar procesiju nesa pa laukumu, dziedot “Jaunova svātō.” Lietus tajā laikā pārstāja un ikona atmirdzēja varavīksnes krāsās. Pēc procesijas glezna tika novietota altāra labajā pusē un sākās Rožukronis tēva Benedikta vadībā. Trīs daļas izskanēja dziļā vienotībā un sirsnībā, tā kā Lurdā, Fatimā un Medžugorjē. Tad drīz jau sāka ierasties helikopteri ar pavadoņiem un beidzot pāvesta lidaparāts. Neapraķstāms prieks iemirdzējās sagaidītāju acīs, un atskanēja saucieni, kad pāvests ar savu papamobili iebrauca sakrālajā laukumā. Likās, ka viņš katram ieskatījās acīs, kaut arī bija saguris. Uz pāvesta sv. Misi ieradās liels pulks bīskapu un priesteru baltos ornatos, valsts prezidents un varas pārstāvji. Varenī atskanēja kora un tautas dziedātā “Sveicināta, Dieva Māt.” Homilijā jeb sprediķī pāvests skaidroja attiecīgās dienas evaņģēliju un Jaunavas Marijas lomu atpestīšanā. Varbūt kāds gaidīja kaut ko sensacionālu, bet pāvests svinēja svēto Misi vienkārši, liekot domāt par pazemības lielo spēku. Aglonas Dievmātei viņš dāvināja skaistu Rožukroni, kuru nesteidzīgie pēc Mises varēja apskatīt un Dievmāti apmīļot.

Anastasija Neretniece

Latgale — Māras zeme

Neticiet, ka Latgale atpalikusi

No sava novada māsām.

Pati Māra šo zemi ir svētījusi

Ar krusta zīmi, ar ezeru krāsām.

Nekur citur kā Latgales pusē

Godā ir turēti krucifiksi.

Zem krusta Dievmātei lielākā sāpe,

Pie krusta ir miris tās vienīgais Dēls.

Ar dedzīgām sirdīm pie lielceļu krustiem

Maija vakaros ticīgie dzied:

“Tu, Māras zemes Karaliene,

Lūdži savu Dēlu par mums!”

Stāv krusti Latgales lielceļu malās;

Tiem nepaj vienalīdzs garām,

Paņem sev sirdī daļu tās sāpes

Par vainām savām un manām.

Nekur citur, tik Latgales pusē,

Godam ir uzcelti krucifiksi.

Un zilajos augstumos baznīcu torņi

Uz debesīm rāda kā Dieva pirksti.

Neticiet, nav Latgale atpalikusi

No savām novadu māsām.

Tā ticība stiprāka, tā pelnījusi

Saukties par Māras zemi.

V. Kalve

Priesteris Francis Trasūns — Latgales patriots

Svinot mūsu Valsts simtgadi, piedāvājam vēl vienas pārdomas par izcilu tautas vienotības veicinātāju, par kuru sirsnīgi rakstīja V. Kalve mūsu avīzītes 2016. g. Maija nr. 5(34).

Dzimis 1864. gada 16. oktobrī Sakstagalā. Ģimenē valdījis zemnieka darba tikums un katoļticīgais gars. Pēc vietējās skolas beigšanas mācījies Jelgavas ģimnāzijā. Šeit tuvojās pārējās Latvijas sabiedriskajai un kultūras dzīvei. Šī ticība vēlāk noteica viņa uzstājību Latgali pievienot pārējai Latvijai, atšķeļot to no Krievijas.

Sanktpēterburgā beidzis Garīgo semināru un akadēmiju. Strādājis kā priesteris Daugavpilī, Rīgā, kā profesors Sanktpēterburgā. Tika vajāts, izsūtīts par mēģinājumu ieviest latīņu druku, par Latgales modināšanas darbu, par pretošanos rusifikācijai un polonizācijas (pārpošanas) politikai... Viņš atzina, ka “latvīšam navajadzātu kaunētīs tās volūdas, kuru jam jau mōte mōcējuse”. Ir sastādījis latgaliski vairākas grāmatas, arī ābece. 1906. gadā tika ievēlēts Krievijas impērijas I Valsts domē, kur cieši sadarbojās ar Latvijas deputātiem. 1917. gadā tika lemts par Latgales apvienošanu ar pārējo Latviju. Trasuna pārliecinošais viedoklis uzvarēja. Latgale kļuva par Latvijas daļu, bet priesteris Francis Trasuns tika ievēlēts par Latgales pārstāvi visas Latvijas Tautas domē, kur aktīvi darbojās. Taču tas izraisīja konfliktu ar Latvijas katoļu Baznīcas virsvadību par reliģijas iesaistīšanos materiālajā pasaulē. Rezultātā — Fr. Trasuns 1924. gadā tika suspendēts un 1926. gadā arī ekskomunicēts (izslēgts no Baznīcas kopienas). Lieldienu rītā viņš tika izraidīts no Rīgas sv. Jēkaba

katedrāles, kuru bija atguvis priekš katoļticīgajiem. Šis smagais trieciens izsauca sirdstrieku, kā rezultātā 62 gadus vecais priesteris nomira 1926. gada 6. aprīlī.

J. Rainis par viņu rakstīja: “.. Viņš beja rata, stypri izteikta personeiba, kura spēja upurētīs par sovīm uzskotim. Viņa pīmiņa palyks na tikai Latgolā, bet arī pōrejā Latvijā”. (Rainis, “Kopotī raksti, 23. sēj., 343.lpp.). Arī toreizējais Valsts prezidents Jānis Čakste Trasunam veltīja vēsturiskos vārdus: “Francis Trasuns ielika Latvijas ģerbonī trešo zvaigzni — Latgali”.

Francis Trasuns bija garīdznieks, valstsvīrs, sabiedriskais darbinieks un īpašs fabulu rakstītājs. “Tajās komiskā gaismā parādīta cilvēku nepateicība, nopelnu nenovērtēšana, necieņa pret kultūras vērtībām, augstprātība, pielīšana, pašlabuma iegūšana negodīgā ceļā, tukšvārdība, egoisms, lepns parazitisms, viltība, divkosība...”, atzīst Vitolds Valainis. Priekšstatam minēsim vienas fabulas “Zeps un peipe” noslēguma secinājumu:

“Ar ļaunu atmoksot, tur ļaudis dreizi gon, bet pateiceibā sovaidi: Kod lobu dori kam, tod pateiceibas nagaidi!”

Šis raksts tapis, izmantojot Fr. Trasuna grāmatu “Fabulas”. Tās ievadā teikts: “Muna korstō vēlēšonōs beja paceļt Latgolas zemņiku goreigi un materiāli, radeit Latgolā inteligentūs spēkus un apvīnōt latvīšu tautu vīnā organismā, naōrdūt jōs īpatneibu, un īkarōt tautai breiveibu”.

Francis Trasuns

1998. gadā pēc Saeimas deputātu centieniem katoļu Baznīcas Klēra kongregācija atzina ekskomunikāciju par nepamatotu. 1998. gada 30. septembrī bijušā arhibīskapa Springoviča vārdā un Baznīcas vārdā J. Pujats publiski atvainojās visiem tiem, kurus bija skārusi F. Trasuna lieta.

Stāstījumu izkārtoja: Vilhelmīne Eisaka

Jaunās Saeimas vēlēšanas nāk!

Rosīgs, steidzīgs, pārsteidzīgs

Ir jaunās Saeimas kandidāts.

Redz savu vārdu sarakstā ar skatu,

Jau pats sevi sauc par deputātu.

Grib katrs tikt uz zaļā zara,

Bet vēl ir vēlētajam vara.

Taču vēlētajs vēl domā, domā, domā —

Katrs pats ir savā lomā.

Nav ko zīlēt sarakstrakstos,

Jo taisnība tik Svētajos Rakstos.

Latvijai ir simtais gads,

Bet vēlētajam goda prāts.

Ievēlēsīm Saeimu labu, tādu,

Kāds mums reiz bija prezidents pats:

Dr. Kārlis Ulmanis, jā, tas pats!!!

Pie urnām iesim, balsosim,

Šaubu ēnas svītrosim!

Lūk, tā, tikai uz priekšu,

Uz vēlēšanām!!!

Valērija Kalve, Jūrmalā

**Oktoobra mēneša
dievkalpojumu
kārtība
Lielvārdes Romas
katoļu draudzē
Svētdienās:**

10:00 – Vissvētākā
Sakramenta uzstādīšana
un adorācija;

10:20 – Rožukroņa lūgšanas; **11:00** – Sv. Mise.

Umanību!!! Ar 1.10. pārejam uz ziemas laiku!

Darbdienās:

Pirmdienās: sv. Mise pl. **9:00** un Rožukronis.

Otrdienās, trešdienās, ceturtdienās, piektdienās un
sestdienās: **Rožukronis** pl. **17:30** un sv. Mise pl. **18:00**.

1.10. - Sv. Terēzes no Bērna Jēzus piemiņas diena.

2.10. — Sv. Sargeņģeļu diena. Pateiksimies viņiem!

4.10. — Sv. Asīzes Franciska piemiņas diena un
mēneša pirmā ceturtdiena:
pl. **17:30** — Rožukronis,
pl. **18:00** — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
dzīvajiem locekļiem un Svētā Stunda.

5.10. — Mēneša pirmā piektdiena:
pl. **17:30** — Rožukronis,
Jēzus Sirds dievkalpojums pēc sv. Mises pl. **18:00**.

06.10. — pl. **17:30** — Rožukronis,
pl. **18:00** — Sv. Mise kopīgā nodomā par draudzes
Dzīvā Rožukroņa pulciņa dzīvajiem dalībniekiem.

07.10. — Rožukroņa Karalienes svētki un mēneša
1. svētdiena: pēc Mises Jēzus Sirds dievkalpojums.

**RAŽAS SVĒTKI
un sv. Meinarda piemiņa**

14.10. tiks svinēti Ražas svētki,
kuros tiek aicināti pateikties
Radītājam par šīgada ražu
dārzos, laukos, tīrumos, mežos,
ūdeņos, bet neaizmirsīsim arī

pateikties par garīgajām veltēm mūsu ikdienā.
**Lūgums atnest lūdzi sagatavotus augļu, dārzeņu
groziņus, vai arī maizi, cepumus, medu, zivis, gaļas
un labības produktus, kas tiks pasvētīti
dievkalpojuma laikā un vēlāk mājās sadalīti ģimenes
locekļu un draugu pulkā kopīgajā maltītē.**

**Pēc dievkalpojuma paredzēta agape — sadraudzības
maltīte!!! Esiet visi mīļi aicināti piedalīties!!!**

20.10. — pl. **18:00** Sv. Mise par draudzes Dzīvā
Rožukroņa pulciņa mirušajiem dalībniekiem.

21.10. — Misiju svētdienā ziedojumi Misijām.

22.10. — Sv. Jāņa Pāvila II piemiņas diena.

*Oktoobra mēnesī aicinām draudzes locekļus dedzīgi
lūgties Rožukroņa lūgšanas par draudzi katru dienu,
ņemot dalību katru vakaru pl. 17:30 kopīgajā draudzes
Rožukronī sv. Krusta kapelā vai mājās. Aiciniet lūgties
kopā Rožukroni visus ģimenes locekļus, sevišķi vīrus un
bērnus! Tas nesīs lielu svētību ģimenēm un draudzei!!!*

*Sirsnīga pateicība visiem draudzes
locekļiem, kuri aktīvi piedalījās 40
stundu dievkalpojumos, kā arī par
piedalīšanos un lūgšanām par mūsu
draudzi pāvesta sv. Misē Aglonā. Lai
Kungs un Aglonas Māte Jūs dāsni svētī!*

Apsveicam Dzimšanas dienā:

Pr. Vitoldu Kokaru
(05.10.), Milliju Delveri
(10.10.), Normundu
Saulīti (12.10.), Jadvigu
Zlamiti (14.10.), Regīnu
Povari (15.10.),

Jevgeniju Mikožāni 80
gadu jubilejā (19.10.), Veroniku Dmitričenko
(20.10.), Mariju Celesti-Višu (28.10.) u.c.

*Mīļi sveicu savu Garīgā semināra
kursa biedru un krāslavieti pr.
Romualdu Šakaļu 50 gadu jubilejā
(26.10). Lai Aglonas Dievmāte ņem
viņu savā lūgšanu patvērumā un
dāvā stipru veselību! Sv. Gars lai
stiprina dvēseles spēkus un dod
izturību kalpošanā Kristum un Baznīcai!*

*Visiem Miķeļiem, Gabriēliem, Rafaēliem,
Terēzēm un Franciskiem mīļi sveicieni Vārda d.!*

*Vislielākā pateicība mūsu
Sargeņģeļiem par nemitīgu
darbu mūsu dvēseles un
miesas labā!*

Klausieties un atbalstiet katoļu **Radio Marija Latvija**
FM frekvencēs 97,3 vai internetā: www.rml.lv

Loti lūdzam ziedot Baznīcas remontdarbiem!!!

Ziedojumu var nodot personīgi dievnamā
prāvestam A. Solimam vai ieskaitīt draudzes kontā:
**Lielvārdes Romas katoļu draudze, Meža 18,
Lielvārde, LV-5070, Reg. Nr. 90001080360
SEB Banka Konta Nr.: LV05UNLA0050005798451**

„Mūsu draudze” redakcija:

Galvenais redaktors – pr. Andris Solims
mob.t.: 29855768,

e-pasts: asolims@inbox.lv; www.lielvardnieki.lv